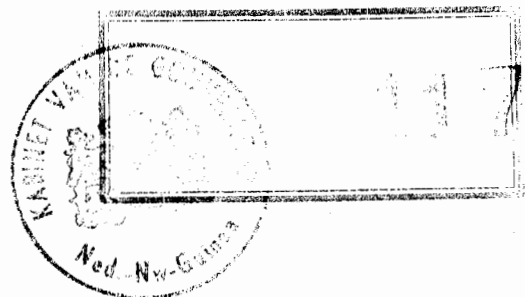

6572
fome. Secretarie

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

VERTROUWELIJK

Rapport inzake de Indonesische
infiltratie aan de zuidkust van
Nederlands-Nieuw-Guinea
in november 1960.
(Boeroe-infiltratie)

RAPPORT INZAKE DE "BOEROE-INFILTRATIE"

Inhoudsopgave

Hoofdstuk I

Formatie van de "Cie Irian 17"	blz. 1
Korte levensbeschrijving van W.ANTARIBABA	" 2

Hoofdstuk II

Vorbereidingen voor de infiltratie	" 3
"Wadjib Militer Darurat" en het "F.N.P.I.B."	" 4

Hoofdstuk III

Instructie en indoctrinatie van het Kommando-Antaribaba	" 6
Toespraak van Kolonel Magenda	" 7
Intelligence-instructie van maj.Rudjito	" 8

Hoofdstuk IV

Vertrek van kwartiermakers/intelligence-groep naar Dobo	" 10
---	------

Hoofdstuk V

Vorbereidingen voor het vertrek van de "P.G.100"	" 13
Afscheidswoord van Gen.Nasution	" 14
Instructie van Maj. Rudjito	" 14

Hoofdstuk VI

Vertrek van de "P.G.100" uit Djakarta en de aankomst te Dobo	" 16
Indeling van de "P.G.100"	" 17
Vertrek naar Tandjong Pemali	" 18

Hoofdstuk VII

De landing van de "P.G.100" in Ned.N.G.	" 20
Reactie locale bevolking	" 21
Politieoptreden en eerste gewapend treffen	" 24
Beschietsing bosbivak door Kon.Marine	" 24

Hoofdstuk VIII

Het bevoorradingsschip "Sin Kuang"	" 26
------------------------------------	------

Hoofdstuk IX

Tocht van de "P.G.100"	" 28
Opgave van de gearresteerden	" 33

VERTROUWELIJK

RAPPORT INZAKE DE "BOEROE-INFILTRATIE"

HOOFDSTUK I

FORMATIE VAN DE "CIE IRIAN 17"

Kort na de soevereiniteitsoverdracht werd een aantal zich in Indonesië bevindende Papoea's opgenomen in het Indonesische leger.

In de loop van 1950 werd het grootste deel van deze in Indonesische militaire dienst getreden Papoea's ingedeeld bij één onderdeel, dat de naam kreeg van "CORPS IRIAN 17". Tot commandant werd benoemd de luitenant J.KOROMAT (Papoea).

Overgeplaatst naar Makassar voor infanterie-training, ontstonden in dit onderdeel al spoedig moeilijkheden. De Papoea's van dit corps meenden, dat de Indonesische militairen beter behandeld werden, terwijl zij ook vonden, dat zij door hun Indonesische mede-militairen met geringschatting werden bejegend.

Een en ander leidde ertoe, dat het onderdeel werd gesplitst. De Indonesische militairen werden overgeplaatst naar Ambon en circa 100 man - Papoea's en enige Oost-Indonesiërs - werden naar Surabaya gedirigeerd. Deze laatste groep kreeg de naam van "COMPIE IRIAN 17", afgekort "CIE IRIAN 17", en behoorde organisatorisch tot het militair territorium V "BRAWIDJAJA".

Gedurende de daaropvolgende jaren werd de "Cie Irian 17" vanuit Surabaya enige malen ingezet in acties tegen rebellen in Celebes, Midden-Java en Sumatra, terwijl zij daar tussendoor voor kortere tijd te Malang werd gedetacheerd voor infanterie-training.

Tijdens een dergelijke detachering te Malang in 1953 werd de commandant, de luitenant J.KOROMAT, wegens gepleegde malversaties ontslagen.

Als commandant volgde hem op de "letnan muda" (onderluitenant) Willem ANTARIBABA, die later, in november 1960, als commandant zou optreden van de infiltratiegroep in Zuid Nieuw-Guinea.

Korte levensbeschrijving van Willem ANTARIBABA

Willem ANTARIBABA werd op 27-2-1925 in de kampong Kanawa op het eiland Seroei geboren. Hij ontving een opleiding aan de zeevaartschool te Merauke en deed, na in 1946 zijn diploma voor stuurman locale vaart behaald te hebben, als zodanig dienst op vaartuigen van de Dienst van Scheepvaart.

In januari 1947 werd hij bij een beschieting door de T.N.I. tijdens een patrouillevaart op de Moesi voor Palembang gewond en gedurende drie maanden in het hospitaal verpleegd. Na een verlof te Seroei (1949) vergezeld van zijn gezin te Djakarta teruggekeerd, moest hij in januari 1950 vernemen, dat hij ontslagen was. Na drie maanden zonder werk te zijn geweest, meldde hij zich in april 1950 bij de T.N.I. en werd in de rang van "letnan muda" (onderluitenant) aangesteld en later ingedeeld bij de "Cio Irian 17", van welk onderdeel hij in 1953 met het commando werd belast.

HOOFDSTUK II

VOORBEREIDINGEN VOOR DE INFILTRATIE.

In februari 1960 werd de inmiddels tot 2e luitenant bevorderde W.ANTARIBABA naar Djakarta opgeroepen, waar hem op het legerhoofdkwartier werd medegedeeld, dat zijn onderdeel - wederom - ingezet zou worden tegen de P.R.R.I.--(Pemerintah Revolutionair Republik Indonesia)rebellen in Sumatra. Weer naar Surabaya teruggekeerd, vertrok hij begin mei 1960 vandaar met een 30-tal Papoea-militairen van zijn onderdeel naar Djakarta. Zij werden ondergebracht in de "Gedung Pemuda", Djalan Segera 3, Merdeka Utara.

Toen hij zich na aankomst op het Legerhoofdkwartier meldde, werd hem door het Hoofd van Sectie I (Inlichtingendienst) van de "Markas Besar Angkatan Darat" (Hoofdkwartier van de Landmacht) de kolonel MAGENDA, medegedeeld, dat de overplaatsing naar Sumatra niet doorging. De Chef-Staf, generaal NASUTION, had namelijk deze order ingetrokken en beslist, dat de "Cie Irian 17" naar "Irian Barat" zou worden gezonden.

Na een medische keuring werden van de 30 Papoeamilitairen, die met ANTARIBABA uit Surabaya waren gekomen, er 12 goedgekeurd, t.w.

de sergeanten-majoor: AMAMEHI, DAWEN, GUBSOY,

KADIWARU en RAMANDEY,

de sergeanten : BOEROEMI, PERTASYS, RAMANDEY en
JENSEY,

de korporaals : MAKABORI, RODAMAGA en SAWAKI.

Teneinde de eenheid te completeren werd door de kolonel MAGENDA vnd.een 16-tal "Wadjib Militer Darurat(nooddienstplichtigen) onder leiding van Marthin TALAHATU aan deze militairen toegevoegd.

"Wadjib Militer Darurat" en het "Front Nasional
Pembebasan Irian Barat".

In oktober 1958 werden 28 man, die hadden deelgenomen aan de "Etnabaai-infiltratie" in Nederlands Nieuw-Guinea (oktober 1954) na een gevangenisstraf van 4 jaar, tot welke zij bij vonnis van de Landrechter te Hollandia waren veroordeeld, ondergaan te hebben, per KPM ms. "Karossa" overgebracht naar Singapore.

Na aldaar enige dagen in de gevangenis te hebben doorgebracht, werden zij door bemoeienis van mr. NATANEGARA van het Indonesische consulaat op 1 november 1958 met het ms. "Denki" van de PELNI (Pelajaran Nasional Indonesia) overgebracht naar Djakarta, waar zij op 4 november 1958 door een comité van het "Front Nasional Pembebasan Irian Barat" (F.N.P.I.B.) en enige ambtenaren van Sociale Zaken ontvangen werden. Vanuit Tandjung Priok werden zij naar het gebouw van het F.N.P.I.B., gelegen aan de Djalan Medan Merdeka Timur no.6 te Djakarta gebracht, waar zij werden ontvangen door de secretaris-generaal van het F.N.P.I.B., brigadier-generaal dr. MUSTOPO, de secretaris, luitenant-kolonel ACHMADI, en de kapitein SUGIARSO. Zij werden vervolgens ondergebracht in de "Gedung Sosial" (Sociaal Tehuis), gelegen te Djatinagara, Tjawang III/200. Deze ex-Etnabaai-infiltranten stonden aldaar onder supervisie van de B.K.S.C.M.P. (Badan Kerdja Sama Chusus Militer Puat), zijnde een onder het F.N.P.I.B. ressorterend centraal orgaan voor de samenwerking tussen militairen en burgers, waarvan de leiding in handen is van kolonel MAGENDA.

TALAHATU, die als leider van de groep ex-

Etnabaai-infiltranten optrad, kreeg opdracht zich dagelijks bij het F.N.P.I.B. te melden.

In maart 1960 werden in opdracht van kolonel MAGENDA, door de secretaris van de B.K.S.C.M.P., de 1ste luitenant SJAMSI, 16 van bovengenoemde ex-Etnabaai-infiltranten aangewezen voor het volgen van een W.M.D.- (Wadjib Militer Darurat = nooddienstplicht) opleiding, t.w. M.TALAHATU, A.RALAHALO, M.S.SERLATA, F.PHILIPS, A.H.KALIOBAS, M.MADELIS, A.SUAT, F.LAYABA, A.APALEM, U.EDERLEN, N.EDERLEN, H.JABUMONO, S.JABUMONO, T.WATURWAHI, TAN TJOENG HOK en J.APANOP; allen Indonesiërs. De W.M.D.opleiding vond plaats onder leiding van kapitein Ali BURNOMO, bijgestaan door kapitein MOCHTAR en 2e luitenant RAMLAN.

HOOFDSTUK III

Instructie en indoctrinatie van het KOMMANDO-ANTARIBABA.

Na de beëindiging van de WMD-opleiding, die circa 2 maanden duurde, werd aan de 16 man sterke groep medegedeeld, dat zij zou worden ingedeeld bij de inmiddels te Djakarta gearriveerde groep van luitenant W.ANTARIBABA. De gecombineerde groepen zouden als eenheid worden ingezet voor het voeren van een guerillastrijd in Nederlands Nieuw-Guinea. F.PHILIPS, die weigerde deel te nemen aan een infiltratie in Nederlands Nieuw-Guinea, werd hiervoor disciplinair gestraft.

Aan de gehele groep werd daarna een theoretische cursus gegeven in sabotage, het plaatsen van boobytraps, het gebruik van springstoffen, etc. Deze cursus werd onder leiding van kapitein NGADIMIN, luitenant SUGENG en de sergeanten DEDI, SUPARMAN en SURAKMAN gegeven in een gebouw, gelegen tegenover het Xe Bataljon te Djakarta en duurde, inclusief een aansluitende praktijkcursus van een week te Bogor, ruim anderhalve maand. Het plv. hoofd van sectie I van het Hoofdkwartier van de Landmacht, de majoor RUDJITO, gaf door zijn aanwezigheid bij de praktische oefeningen te Bogor blijk van zijn belangstelling.

Na beëindiging van de opleiding kregen beide groepen in juli 1960 van de majoor RUDJITO vnd. opdracht om op het kantoor van kolonel MAGENDA te Gambir (Djakarta), ondergebracht in een gebouw, dat vroeger in gebruik was bij de "Dinas Peralatan Angkatan Darat" (= legerbevoorradingsdienst) bijeen te komen.

Kort na aankomst in bovenvermeld gebouw trad een vijftal officieren het vertrek binnen, t.w.

kolonel MAGENDA - hoofd Sectie I
kolonel Mohamad SALEH- plv.Chef-Staf van militair
territorium V "Brawidjaja"
te Surabaja
kolonel RASJID - hoofd administratie
luit.kol.HARSONO - hoofd instructie
majoor RUDJITO - plv.hoofd Sectie I.

Toespraak van kolonel MAGENDA tot het kommando-
Antaribaba

Nadat de officieren hadden plaats genomen,
stond kolonel MAGENDA op en hield een toespraak
van de volgende inhoud:

"Aangezien een deel van het Indonesische
grondgebied, Irian Barat, nog steeds van ons is af-
gescheiden en besprekingen van Indonesië met Neder-
land zowel als onderhandelingen bij de Verenigde
Naties op niets zijn uitgelopen, zonden wij thans
luitenant ANTARIBABA met een aantal uit Irian Barat
afkomstige mannen aangevuld met recruten, naar Dobo
om vanuit Dobo Irian Barat binnen te dringen.

In Irian Barat moeten jullie een guerillaoorlog
voeren en contact opnemen met Marthin INDEY, teneinde
gezamenlijk met zijn aanhangers een langdurige gue-
rillaoorlog te voeren.

Tevens moeten jullie via dorpshoofden propa-
ganda voeren voor de Republiek Indonesia en het volk
van Irian Barat bijbrengen wat de onafhankelijkheid
van Indonesië betekent.

Jullie zullen vanuit Djakarta vertrekken met
complete bewapening, voldoende munitie en spring-
stoffen, benevens een radio voor verbinding met
Dobo. In Dobo blijven 1 of 2 man voor de radiover-
binding. Zodra met Marthin INDEY contact is opgeno-
men, dienen jullie een aanvang te maken met de

guerillastrijd tegen de Nederlanders. Hiertoe dienen jullie het volk op te zwepen, opdat de opstand zich zal uitbreiden.

Jullie zullen aan de zuidkust landen en moeten vervolgens doorsteken naar Nabire. Daar aangekomen moeten jullie de wapens verbergen en contact opnemen met de dichtstbijzijnde dorpschouften, zoals van Nabire, Napan Wainami, Waropen en Waren, teneinde zo spoedig mogelijk de verblijfplaats van Marthin INDLY te weten te komen.

Tracht zoveel mogelijk jongeren in de strijd te betrekken. Hoelang jullie strijd zal duren, valt nog niet te bezien, doch houdt zolang mogelijk vol, totdat de kwestie Irian Barat wederom bij de Verenigde Naties wordt voorgebracht".

Intelligence-instructie Majoor RUDJITO

Begin juni 1960 waren TALAHATU en RALAHALO reeds afzonderlijk door majoor RUDJITO geïnstrueerd. Hierbij waren mede aanwezig de kolonel MURSJID (hoofd sectie II (Operatiën) van het legerhoofdkwartier en de 1ste luitenant MAKSUM, die direct ondergeschikt was aan majoor RUDJITO.

Majoor RUDJITO zette uiteen, dat er een indirecte actie zou plaatsvinden tegen Irian Barat. Het Kommando-Antaribaba zou als "P.G.100" (Pasukan G_orilja-100) het gebied gelegen tussen Fak-Fak en Merauke tot operatieterrein toegewezen krijgen. Opdracht was te landen nabij het Boeroe-gebergte, in het binnenland guerilla-activiteit te ontplooiën (sabotage op verbindingen en vitale objecten) en daarmee de Nederlandse strijdkrachten het binnenland in te lokken, teneinde de kust vrij te maken voor komende grote landingen. Bij een aan-

val moest de "P.G.100" zich terugtrekken op een stelling in het Menoogebirge, waar bevoorrading zou plaatsvinden door middel van "droppings" uit vliegtuigen.

Majoor RUDJITO wees TALAHATU aan als "hoofd inlichtingen en beveiliging" van de "P.G.100". Aan hem zouden later worden toegevoegd de soldaten A.RALAHALO, M.SERLATA, N.SAIMUA en K.KANDAI.

Een volgend kommando onder de naam "P.G.200" zou op een later tijdstip in het gebied van de Vogelkop worden ingezet. Een nadere uiteenzetting hierover werd door de Majoor RUDJITO niet gegeven.

HOOFDSTUK IV

VERTREK VAN KWARTIERMAKERS/INTELLIGENCEGROEP NAAR DOBO

Ultimo juni 1960 werden luitenant MAKSUM en soldaat TALAHATU wederom bij de majoor RUDJITO ontboden, alsmede de soldaat TAN TJOENG HOK en een burgertelegrafist, genaamd IRAWAN.

Zij kregen opdracht naar Dobo te vertrekken om voorbereidingen te treffen voor de komst van het kommando-Antaribaba, de "P.G.100".

De kwartiermakers moesten zich uitgeven voor ambtenaren van "Kehutanan" (Boswezen).

De luitenant MAKSUM en de telegrafist IRAWAN moesten in Dobo tevens een Intelligencepost vestigen, die de naam "I.P.001" (Intelligence-Post 001) zou dragen en die de verbinding tussen het legerhoofd kwartier te Djakarta en de "P.G.100" moest vormen. Voorts werd luitenant MAKSUM belast met de zorg voor de bevoorrading van de komende infiltratiegroep.

De reis naar Dobo was door majoor RUDJITO reeds geregeld.

Op 3 juli 1960 vertrok het viertal in burger per auto van Djakarta naar Surabaya. Meegevoerd werden een radiozender/ontvanger, 4 stenguns en 1 pistool. Met hen reisde als "cover" mede de "Kepala Kehutanan Luar Djawa Madura" (Hoofd van het Boswezen buiten Java en Madura), SIMANDJUNTAK.

Op 5 juli ging het gezelschap te Surabaya aan boord van de ALRI-onderzeebootjager "Ladjuri" en kwam op 8 juli te Makassar aan.

Na een oponthoud van ongeveer een week te Makassar vervolgde men op 15 juli de reis, thans met de onderzeebootjager "Katula". Op 16 juli te

Ambon aangekomen, werden zij daar ontvangen door het Hoofd van het Maritiem Commando Ambon, de kapitein-luitenant ter zee SUBEKTI; zij werden ondergebracht in de marine-mess.

Vanuit Ambon werd de reis met de "Katula" op 19 juli voortgezet naar Dobo alwaar men op 20 juli arriveerde. Luitenant MAKSUM verzocht de commandant van de "Katula" hun aankomst te Dobo telegrafisch te willen melden aan het legerhoofdkwartier te Djakarta.

Door bemiddeling van het Boswezen werd aan het viertal door het Hoofd van Plaatselijk Bestuur te Dobo een leegstaande woning toegewezen.

De daaropvolgende dagen werden besteed aan het zoeken van een geschikt bivak voor het onderbrengen van de "P.G.100". Hiertoe werd door het Boswezen een motorboot, de "Rimba II", beschikbaar gesteld. Te Tandjung Pemali, gelogen op Warilau, het noordelijkste van de Aru-eilanden, meende luitenant MAKSUM de meest geschikte plaats voor een bivak gevonden te hebben.

Op last van de luitenant MAKSUM vertrokken vervolgens op 16 augustus 1960 de telegrafist IRAWAN en soldaat TALAHATU met medeneming van de radioinstallatie per ms. "Karata" van de PELNI (Pelajaran Nasional Indonesia) naar Tual, de hoofdplaats van de Kleine Kei-eilanden. IRAWAN had opdracht te trachten radiografisch contact met het legerhoofdkwartier te Djakarta te maken. Te Dobo was dit niet mogelijk geweest, aangezien men daar niet over de geëigende elektrische energie zou beschikken.

In Tual werd het tweetal door het plaatselijk hoofd van het Boswezen van boord gehaald. Het gelukte IRAWAN echter niet het verlangde con-

tact met het legerhoofdkwartier te bewerkstelligen.

TALAHATU benutte zijn verblijf te Tual voor het maken van een tocht langs de omliggende eilanden. Voorzien van een pas, afgegeven door de onderofficier van het militair onderdistrict Kleine Kei-eilanden, waarin als zijn beroep was vermeld "Ambtenaar van het Boswezen", ondernam hij verkenningstochten in gezelschap van twee beampten van het Boswezen. Hij bezocht o.m. het eiland Lunggur waar zich volgens zijn bevindingen een militair vliegveld bevindt met een landingsbaan van 2 km. lengte.

Op 6 september vertrekken IRAWAN en TALAHATU uit Tual met de schoener "Sin Kuang", die hun door de luitenant MAKSUM uit Dobo was gezonden. Zij kwamen op 7 september in Dobo terug.

HOOFDSTUK V

VOORBEREIDINGEN VOOR HET VERTREK VAN DE "P.G.100"

De dagen, volgende op de toespraak van de Kolonel MAGENDA werden besteed met het treffen van voorbereidingen voor het vertrek van de "P.G. 100" uit Djakarta.

Onder persoonlijk toezicht van majoor RUDJITO vond een wapeninspectie plaats door een tweetal luitenants. Een daarvan was de reeds hiervoor genoemde luitenant RAMLAN. Voor de afgekeurde wapens werden andere verstrekt.

Na de inspectie werden alle wapening en munitie, alsmede de verstrekte springstoffen, in kisten verpakt en opgeslagen in het gebouw, waarook de kolonel MAGENDA zijn kantoor had. Voorts kregen de militairen opdracht hun militaire kleding in te leveren, welke kleding na verwijdering van alle distinctieven en rangonderscheidingstekens eveneens in kisten werd verpakt.

De bewapening bestond uit:

2 Mortieren 2" met 60 granaten
4 Bren Guns
15 Lee Enfield geweren
16 Sten Guns
1 Pistoel
100 Handgranaten
Enige kisten munitie en springstoffen.

Aan overige uitrusting werd verstrekt:

1 sloep
2 Johnson buitenboordmotoren van 25 P.K.
1 radio-ontvanger
1 radio-zender
4 accu's
1 generator
Enige drums met brandstof voor bb-motoren en generator.

De verstrekte voeding bestond uit:
rijst, sago, biscuit, koffie, suiker en zout.

De militairen kregen op last van majoor RUDJITO elk een stel burgerkleding verstrekt, met de opdracht om in den vervolge in burgerkleding te blijven lopen en onder geen voorwaarde met buitenstaanders over de opgezette infiltratie te spreken. Op overtreding van deze order werd zware straf gesteld.

Afscheidswoord van generaal NASUTION

Eind juli 1960 kwam de "P.G.100", voorzover deze toen te Djakarta aanwezig was, bijeen in meergenoemd gebouw te Gambir (Djakarta) waar kolonel MAGENDA kantoor houdt. Kort na hun aankomst arriveerden daar ook generaal NASUTION, vergezeld door de kolonels MAGENDA, Mohamad SALEH en RASJID, de overste MUNADJI en de majoor RUDJITO.

Generaal NASUTION sprak de "P.G.100" ongeveer als volgt toe: Gij allen hebt reeds Uw instructies gekregen van kolonel MAGENDA. Ik hoop, dat de gegeven orders goed worden uitgevoerd, omdat een deel van ons vaderland nog niet bij ons is teruggekeerd. Ik wens U allen goede reis en uiteindelijk succes toe.

Instructie van de Majoor Rudjito aan luitenant Antaribaba

Na het vertrek van generaal NASUTION e.s. voorzag majoor RUDJITO de commandant van de infiltratiegroep, de luitenant ANTARIBABA van nadere instructies, t.w.:

- a. de groep zou reizen onder de "cover" van een "groep van het Boswezen".

- b. de eenheid kreeg als codenaam "Pasukan Gerilja 100", afgekort "P.G.100".
- c. in Dobo zou een post ingericht worden onder leiding van de inmiddels vooruitgereisde luitenant MAKSUM en de radiotelegrafist IRAWAN. Deze post die voor de verbinding van de "P.G.100" met Djakarta zou zorgdragen, kreeg de naam "Intelligence-Post 001", afgekort "I.P.001".
- d. luitenant MAKSUM zou voor de eerste voedselvoorziening zorgdragen.
- e. na aankomst in het Menoo-gebergte in Nederlands Nieuw-Guinea, diende ANTARIBABA radiografisch contact op te nemen met Dobo, waarna Djakarta zou zorgdragen vooraanvulling van de voedselvoorraad door middel van "droppings".

HOOFDSTUK VI

VERTREK VAN DE "PASUKAN GERILJA-100" UIT DJAKARTA EN DE AANKOMST TE DOBO

Nadat intussen nog een viertal militairen, behorende tot de "Cic Irian 17" uit Soerabaja waren aangekomen en ingedeeld bij de "P.G.100", t.w. de korporaals M.RAMANDEY en M.IMBURI en de soldaten N.SAIMUA en K.KANDAI, kreeg de "P.G.100" op 7 augustus 1960 opdracht zich naar Tandjung Priok te begeven en zich op het marinevaartuig "Banggai" in te schepen. Aan boord begaven zich 30 man t.w.:

de luitenant W.Antaribaba, kommandant,
de sergeanten-majoor J.Amamchi, W.Dawen, W.Gubsoy, W.Kadiwaru en S.Ramandey,
de sergeanten J.Burumi, H.Jensey, H.S.Pertasys en J.Ramandey,
de korporaals M.Imburi, J.Makabori, M.Ramandey, A.Rodamaga, A.Sawaki,
de soldaten A.A.Apalem, J.Apanop, N.Ederlen, U.Ederlen, H.Jabumono, A.Kaliobas, F.Layaba, A.M.Madelis, M.Serlata, A.Suat, D.S.Jabumono, A.Ralahalo, T.Waturwahi, K.Kandai en N.Saimua.

Op 8 augustus 1960 verliet de "Banggai" de haven Tandjung Priok onder kommando van gezagvoerder SUPRAPTO. De hiervoor reeds genoemde luitenant RAMLAN, ondergeschikte van majoor RUDJITO, maakte de reis met de "Banggai" mee.

Via Makassar, waar wegens motorstoring enige dagen oponthoud ontstond, werd op 2 september 1960 Dobo bereikt. Kwartiermaker TAN TJOENG HOK voegde zich hier weer bij de groep.

Op 7 september meldde zich ook TALAHATU, na terugkomst uit Tual, bij de commandant ANTARIBABA.

Te Dobo werd een kok aangenomen, zekere A.RAHANTIJN,

een Papoea afkomstig van Merauke, die sedert 1945 in Indonesië verbleef.

Allen werden in een loods van het "Boswezen" ondergebracht.

De luitenant ANTARIBABA deelde te Dobo zijn eenheid als volgt in:

	<u>Naam:</u>	<u>Rang:</u>	<u>Bewapening:</u>	<u>Afkomstig van:</u>	<u>Bijz.:</u>
KOMMAN <u>do-</u> GROEP	1. W. Antaribaba	2de Lt.	pistool	Seroei	
	2. Talahatu M.	sold.	sten	Ambon	E x)
	3. Burumi J.	serg.	sten	Seroei	
	4. Pertasys H.S.	serg.	bren	Wandammen	
	5. Makabori J.	korp.	bren	Seroei	
	6. Rodamaga A.	korp.	sten	Waropen	telegrafist
	7. Apanop J.	sold.	sten	Merauke	E
	8. Scrlata M.	sold.	sten	Ambon	E
	9. Ralahalo A.	sold.	Lee Enf.	Ambon	E
	10. Kandai K.	sold.	Lee Enf.	Waropen	
	11. Rahantijn A.	-	sten	Merauke	kok
Middel- GROEP	12. Amamehi J.J.	sgt.maj.		Seroei	
	13. Ramandey J.	serg.		Waropen	
	14. Saimua N.	sold.		Waropen	
15 Groep	15. Dawen W.	sgt.maj.	sten	Sarmi	
	16. Gubsoy W.	sgt.maj.	bren	Merauke	
	17. Jensey H.	serg.	Lee Enf.	Bintoeni	
	18. Ramandey M.	korp.	sten	Waropen	
	19. Sawaki A.	korp.	Lee Enf.	Waropen	
	20. Jabumono H.	sold.	Lee Enf.	Dobo	E
	21. Tan Tjoeng Hok	sold.	Lee Enf.	Tanimbar	E
	22. Kaliobas A.	sold.	Lee Enf.	Ceram	E
	23. Madelis A.M.	sold.	Lee Enf.	Dobo	E
	24. Ederlen U.	sold.	Lee Enf.	Ceram	E
22 Groep	25. Kadiwaru W.	sgt.maj.	sten	Seroei	
	26. Ramandey S.	serg.maj.	sten	Seroei	
	27. Imburi M.	korp.	Lee Enf.	Wandammen	
	28. Waturwahi T.	sold.	Lee Enf.	Dobo	E
	29. Apalem A.A.	sold.	Lee Enf.	Dobo	E
	30. Layaba F.	sold.	Lee Enf.	Dobo	E
	31. Jabumono D.S.	sold.	Lee Enf.	Dobo	E
	32. Ederlen N.	sold.	Lee Enf.	Dobo	E
	33. Suat A.	sold.	Lee Enf.	Kei-eilanden	E

= ex-Etnabaai-infiltrant

Vertrek naar Tandjong Pemali

Op 7 september werd de "P.G.100" met alle voorraden uit Djakarta meegevoerde kisten met wapening/per motorboot van het Boswezen "Rimba II" overgebracht naar het door de kwartiermakers uitgezochte bivak te Tandjong Pemali. De 2 Johnson buitenboordmotoren en de sloep waren in Dobo onklaar geraakt en werden niet meegenomen.

Te Tandjong Pemali aangekomen werden de kisten ontpakt en werden wapening en uniformen - waarvan de distinctieven in Djakarta reeds verwijderd waren - aan demanschappen verstrekt.

Bij een door luitenant ANTARIBABA op 10 oktober te Tandjong Pemali gehouden bijeenkomst, waarbij de a.s.actie, t.w. de landing in het gebied van de Kali Omba op de Zuidkust van Nederlands Nieuw-Guinea en de daarna te voeren "guerilla" tegen de Nederlanders besproken werden bleek, dat enigen van de 15 ex-Etnabaai-infiltranten, hoofdzakelijk manschappen van sergeant-majoor KADIWARU, niet veel voor dit plan voelden. Uit ervaring sprekende, verklaarden zij, dat het plan, in verband met de onbegaanbaarheid van het terrein, de zeer moeilijke voedselvoorziening en de kans op signalering door de bevolking, niet uitvoerbaar was. In verband hiermede verzochten zij van de verplichting tot deelname aan de actie ontheven te worden. Drie hunner, t.w. D.S.JABUMONO, A.RALAHALO en T. WATURWAHI namen later hun kans waar om te desorteren.

In opdracht van Lt.Antaribaba vertrok op 11 oktober de met de inlichtingendienst belaste TALAHATU met een viertal aan hem toegevoegde soldaten per prauw naar de eilanden Warialau, Wahaju,

Matipin, Malasse en Kola, teneinde de onder de bevolking van Tandjong Pemali circulerende berichten over de aanwezigheid van onbekende onderzeeboten in die contraien op hun waarheid te onderzoeken. Het onderzoek leverde echter geen resultaat op.

HOOFDSTUK VII

DE LANDING VAN "P.G.100" IN NEDERLANDS NIEUW-GUINEA

Nadat op 27 september reeds een poging was ondernomen om met de motorboot "Rimba II" de oversteek naar Nieuw-Guinea te maken, welke poging mislukte door de slechte weersomstandigheden, scheepten op 9 november 1960 te ca.10.30 uur v.m. de commandant ANTARIBABA, vergezeld van de 2de luitenant MAKSUM en 26 man van de "P.G.100" zich in aan boord van de schoener "Sinar Dobo", die voor dit doel door de officier van het Militair Onderdistrict (Bintara Onderdistrikt Militer) te Dobo gevorderd was.

In de nacht van 9 op 10 november werd geland bij de monding van de Omba-rivier voor het Boeroe-gebergte aan de zuidkust van Nederlands Nieuw-Guinea. Tijdens het binnenvaren van de territoriale wateren van Nederlands Nieuw-Guinea voerde de "Sinar Dobo" de Nederlandse vlag.

ANTARIBABA en 22 man, alle medegenomen wapening, uitrusting en vivros, alsmede een meegevoerde vlerkprauw, worden aanland gezet. Zij waren gekleed in groene militaire uniformen zonder rangonderscheidingstekenen. Aan land gingen:

W. Antaribaba	Tan Tjung Hok
J. Amamehi	A. Kaliobas
J. Burumi	A. Madelis
J. Ramandey	U. Ederlen
A. Rodamaga	S. Ramandey
J. Apanop	M. Imburi
M. Serlata	A. Suat
M. Talahatu	H. S. Pertasys
A. Rahantijn	J. Makabori
W. Dawen	N. Saimua
W. Gubsoy	A. Sawaki.
H. Jabumono	

Onmiddellijk na deze landing voer de "Sinar Dobo" met luitenant MAKSUM en 4 leden van de "P.G. 100" t.w. de korporaal M.RAMANDBY en de soldaten A.RALAHALO, T.WATURWAHI en S.JABUMONO terug naar Tandjong Pemali. Afgesproken werd dat de schoener op 24 november met aanvullende voedselvoorraden terug zou komen.

Na het aan land gaan richtten de infiltranten aan het strand in een kleine grot een onderkomen in, alwaar zij de komst van de bevoorradingsgroep wilden afwachten. De volgende dagen werd landinwaarts op de helling van het Boeroo-gebergte een basisbivak, bestaande uit een tweetal hutten opgezet, waar een gedeelte van de bewapening en voeding werden opgeslagen.

Reactie locale bevolking

Inmiddels was de aanwezigheid van de infiltranten niet aan de bevolking ontgaan.

Op 12 november nam de dorpsonderwijzer van het dorp Omba, die het landingspunt per prauw passeerde, vreemdelingen op het strand waar, terwijl kinderen het dorpshoofd van Potowai waarschuwden, dat zij onbekende personen op het strand hadden gezien.

Een twintigtal inwoners van dit dorp (o.w. de dorpsonderwijzer van Potowai) trok onder leiding van het dorpshoofd op onderzoek uit en maakte contact met de infiltranten. Van deze ontmoeting gaf de dorpsonderwijzer hetnavolgende relaas:

" De plaats van ontmoeting was naar onze waarneming hun schuilplaats. Deze bestond uit een kleine grot van ongeveer 4 m breed en 2 m diep, terwijl de hoogte tot nauwelijks manshoogte reikte; aan de voorzijde van de grot bevond zich een soort afdakje van grote bladeren. Wij zagen in totaal 8 per-

sonen, t.w. 7 man in en nabij de grot en 1 man aan het zeestrand; de man aan het strand droeg een groene lange broek en een wit shirt.

Hij had een lang geweer bij zich, terwijl hij op zijn shirt een wit metalen plaatje droeg met in rode letters het opschrift "Korps Irian". Verder zag ik in de grot drie op grote stukken pijp gelijkende wapens, die elk van armslangte waren en voorzien van voetsteunen. Deze 3 wapens stonden op een plaats op de grond, die belegd was met bladeren. Dan nog had de commandant van de infiltranten - tenminste, ik neem voor mijzelf aan, dat de door mij bedoelde man de commandant was, omdat hij het meest tot ons sprak - aan wapening bij zich: 2 pistolen (althans dat vermoed ik, de pistolen zelf heb ik niet gezien, wel de holsters - op iedere heup één) en 1 kort vuurwapen, dat ik ook wel eens bij de politie alhier heb gezien. De tweede commandant is naar mijn mening een Papoea van Biakse afkomst. Bij de groep van 8 onderscheidde ik er twee met sluik haar en 1 man met golvend haar, terwijl de 5 overigen - de commandant inclusief - kort krullend haar hadden, zoals wij Papoea's. De man met het golvende haar is volgens mij een Ambonnees. Eén van de vijf overigen liet uit zichzelf weten, dat hij afkomstig was van Inanwatan en gaf voorts nog te kennen, dat 2 personen afkomstig waren uit Digoel en 1 uit Sarimi. Over de plaats van herkomst van de vijfde man - de commandant - werd door hem niet gerept.

Van welke plaats in Indonesië de bewuste lieden hun tocht zijn begonnen, werd door hen niet verteld, evenmin wie hun opdrachtgever was.

Omgekeerd hadden wij Potowai-mensen niet de moed hen ernaar te vragen. Ook de plaats van hun bestemming durfden wij hen niet te vragen. Wel vertelden zij uit zichzelf - althans de commandant - dat men ook naar Sorong zou komen.

Onder het voorwendsel honger te hebben, verlieten wij de schuilplaats van de infiltranten om ± 16.30 uur. Bij dit scheiden vroeg de commandant van de infiltranten vergunning om de volgende morgen met zijn volgelingen het dorp Potowai te bezoeken, waarop het dorpshoofd liet weten, dat indien zij Potowai wilden bezoeken zij zulks liever direct moesten doen. Aangezien hiermede niet werd ingestemd, werd voorlopig van het bezoek afgezien.

Met heimelijke medeneming van de prauw van de infiltranten gingen wij toen een kleine zijtak van de Boeroerivier, die zich aan de zuidelijke oeverzijde bevindt, op, alwaar wij in het bos bivakkeerden. Hier staken wij de koppen bij elkaar en kwamen tot een eenstemmig oordeel, dat de overheid onmiddellijk moest worden ingelicht. Te ca. 20.00 uur schreef ik in het schijnsel van een houtvuur een briefje, dat ik richtte aan de bestuursassistent van de Etnabaai, en waarin ik een korte beschrijving gaf van hetgeen wij hadden waargenomen. Het briefje werd door 5 onzer per prauw direct daarop naar de Etnabaai gebracht. De beide volgende dagen - 15 en 16 november - werden door ons benut om de infiltranten blijvend te bespieden.

Hetgeen wij hebben waargenomen is, dat de infiltranten zich bij tijd en wijle langs het strand bewogen, doch zich niet ver uit de buurt van hun schuilplaats begaven.

Aangezien op 16 november nog geen nader bericht was vernomen, van de naar de Etnabaai gezonden personen, vertrok het dorpshoofd persoonlijk in de avond naar de districtshoofdplaats Kaimana. De volgende morgen echter al voer de "Stella Maris" uit Kokonao met een groep politie Potowai binnen".

Politieoptreden en eerste gewapend treffen

Uit de Etnabaai, Kaimana en Kokonao vertrokken politiepatrouilles naar het infiltratiegebied. Op 18 november 1960 werd militaire bijstand verzocht.

Op 17 november stuitte een van de politiepatrouilles op 10 leden van de "P.G.100" die zich in en nabij de schuilplaats aan het strand bevonden. Bij het vuurgevecht, dat zich hierbij ontwikkelde, werden twee infiltranten m.n. Albert SAWAKI, korporaal en Albert RODAMAGA, korporaal-telegrafist, gedood. De korporaal Johan MAKABORY werd gewond en door de infiltranten bij hun terugtocht naar het bosbivak meegevoerd.

De sergenteant H.S.PERTASYS werd gevangen genomen.

Aan politiezijde werd de politieagent O.Merowa niet ernstig gewond.

Beschieting bosbivak door de Koninklijke Marine

Inmiddels was Hr.Ms. "Piet Hein" voor de kust ter hoogte van de Ombarivier gearriveerd.

Op 19 november voerde dit oorlogsschip een bombardement uit op het bosbivak, waarvan de ligging kon worden vastgesteld uit inlichtingen, verkregen van de gevangen genomen infiltrant H.S.PERTASYS. Na het bombardement werd een afdeling mariniers aan land gezet, die het bosbivak overviel. De infiltranten bleken zich echter reeds verder in het gebergte teruggetrokken te hebben. In het verlaten bivak werd de gewonde korporaal MAKABORI aangetroffen, die na een operatie aan boord van Hr.Ms. "Amsterdam" welk oorlogsschip eveneens in het actiegebied was verschenen, overleed.

Met een "loudhailer" werd op 25 november nog getracht de infiltranten tot overgave te bewegen, echter zonder resultaat. Ook de vervolgens uitgevoerde uitkamaacties hadden geen succes.

In het onderkomen aan het strand en in het bosbi-
vak werd aan wapening, munitie en uitrusting het
navolgende in beslag genomen.

Wapens en munitie

2 mortieren 2 inch	47 patronen 9 mm.
1 Sten	1 rek à 3 kokers à 2 mortier- granaten
11 Handgranaten	2 kisten mortiergranaten (30st.)
1420 patronen 7,7	24 granaten (mortier)
19 houders bren à 20 patronen	8 kisten springplastic 808
2 kokers à 10 primer fields	1 rol vuurkoord
6 mijnen a.p.	2 rollen slagkoord

Uitrusting

1 geweerkoppel	1 stenhouders
1 houdertas khaki	1 bajonet met schede
1 houdertas groen	6 vechtmessen met schede
1 broodtas	2 parangs
1 kaartentas	1 bijl
1 pakje snelverband	1 pionierschop
1 kompastas	2 pompstokken
1 houdertas(leer) sten (3 hou- ders)	1 Eng.koppel
4 veldflessen (2 foudralen)	2 hoezen tot bren

Electrische apparatuur

2 seinsleutels
2 koptelefoons
7 radiobuizen
1 aggregaat
1 gelijkrichter 110 volt
1 voltmeter
2 accu's
draad, isolatoren, fittingen
lampen

Overige artikelen

toiletartikelen
medicijnen
7 pr. jungleboots
diverse kledingstukken
2 zakken rijst
1 zak sago en scheepsbesluit
1 rugzak
1 weekendtas
1 mouwschildje

HOOFDSTUKVIII

HET BEVOORRADINGSSCHIP "SIN KUANG"

De "Sinar Dobo" voer, na de "P.G.100" aan de zuidkust van Nederlands Nieuw-Guinea aan land gezet te hebben, terug naar Dobo waar het schip aan de Chinese eigenaar werd teruggegeven.

Voor de aanvoer van voorraden voor de gelande eenheid requireerde het plaatselijk militair gezag van Dobo op 24 november 1960 de motorschoener "SIN KUANG" met de bemanning van dit schip, bestaande uit een 5-tal Indonesiërs.

Onder toezicht van de luitenant MAKSUM werden munitie en levensmiddelen aan boord gebracht t.w.

- 2 kisten met gevulde Bren-houders
- 1 kist Bren-patronen
- 4 zakken rijst en sago
- een aantal blikken, inhoudende biscuit en vlees
- een hoeveelheid zoute vis.

Ook werd een rubberboot ingeladen.

Op 27 november 1960 om 10 uur v.m. vertrok de "Sin Kuang" onder leiding van de korporaal M.RAMANDEY uit Tandjong Pemali.

Aan boord bevonden zich behalve de 5 bemanningsleden, 7 van de 10 resterende leden van de "P.G.100", die ingevolge een door hen ingediend bezwaarschrift, waarop ANTARIBABA had bewilligd, niet met de infiltratiegroep op 9 november mee waren gegaan. De 3 anderen, t.w. de soldaten A.RALAHALO, T.WATURWAHI en S.JABUMONO waren te Dobo gedeserteerd.

Gedurende de tocht werd te ca. 17,00 uur een vliegtuig waargenomen. Men schonk hier geen aandacht aan, veronderstellende, dat de "Sin Kuang" niet was "gespot".

In de loop van de avond verscheen echter een oorlogsschip, dat in hun richting voer. Vrezende opgemerkt te zijn, gaf RAMANDEY opdracht te keren en op volle kracht weg te varen. Later in de avond werd de "Sin Kuang" echter door Hr.Ms. "Piet Hein" en Hr.Ms. "Amsterdam" ingesloten en kreeg een waarschuwingsschot voor de boeg. Zoeklichten werden op haar gericht. Aan boord van de "Sin Kuang" ontstond een paniek, aangezien de opvarenden vreesden door de Nederlanders gedood te zullen worden. Alle bezwaarend materiaal, zoals wapening, munitie en uniformen werden op last van korporaal M. RAMANDEY over boord gezet. Ook de rubberboot volgde die weg.

Zonder verzet werden de opvarenden gevangen genomen en overgenomen op Hr.Ms. "Amsterdam". Een nominatieve opgave van de gearresteerden volgt hieronder:

militairen:

1. KADIWARU, W.
2. JENSEY, H.
3. RAMANDEY, M.
4. LAYABA, F.
5. AMPALEM, A.A.
6. EDERLEN, N.
7. KANDAI, K.

Bemanningsleden van de "Sin Kuang"

8. RANEL, Hannoeh
9. UNAWEKLA, Menasse
10. MALIETTI, Aser
11. UNAWEKLA, Mesak
12. LEFTA, Absalom

De 12 gearresteerden werden naar Sorong overgebracht en van daaruit op 3 december 1960 naar Hollandia overgevlogen. De "Sin Kuang" werd naar Fakfak gesleept.

In de nacht van 20 op 21 januari 1961 kwam het schip bij laagwaterspring gedeeltelijk op een rif en kapseisde. Bij opkomend tij raakte de "Sin Kuang" geheel onder water. Pogingen om het schip nog vlot te krijgen, waren vruchteloos.

HOOFDSTUK IX

TOCHT VAN DE "P.G.100"

Na het vuurgevecht aan het strand op 17 november 1960 en de beschieting van het bosbivak, vluchtte de toen nog 19 man sterke groep, onder leiding van ANTARIBABA landinwaarts en trok in noordelijke richting het Boeroe-gebergte in. Bij haar vlucht kon de troep behalve wapens en munitie slechts een kleine voedselvoorraad meenemen. Al spoedig was deze voorraad uitgeput en moest men zich met Gnemobladeren en palmet van de Nibungpalm voeden. Gedurende 14 dagen werd doorgelopen, waarbij men het Boeroegebergte overtrok. Bij enige sagobomen werd gedurende 10 dagen halt gehouden en sago geklopt. Met een sagovoorraad voldoende voor 14 dagen werd daarop in noordelijke richting verder getrokken. Na 14 dagen, toen de voedselvoorraad weer uitgeput was, werd nogmaals bij een sagobosje halt gehouden en gedurende 10 dagen sago geklopt. Vervolgens in oostelijke richting verder trekkende werd na 3 dagen een bospad bereikt, dat hen naar het dorp Atatahi bracht. Zij gaven zich hier, op last van ANTARIBABA, uit voor een politiepatrouille hetgeen zij op hun verdere tocht steeds zouden blijven doen. Door het dorpshef werden zij gastvrij onthaald.

Vrees voor voedselgebrek op hun verdere trek naar het einddoel Nabire, deed ANTARIBABA besluiten een meer bewoonde route te volgen.

Via de dorpen IPUMA, TINAI DUA, NASABRA, KAMULNO, GEGETA, SREYSEPA, KITAOUWEN, waar zij, begeleid door gidson doorheen trokken, kwamen zij in het dorp Menoo en bivakkeerden aan de Menoo-rivier. De ontvangst was in het algemeen - dank zij

de door de groep voorgewende status - goed. Soms overnachtten zij bij een dorps hoofd dan wel bij een onderwijzer, dan weer sloegen zij zelf een bivak op. Kleding werd geruild voor voedsel. In KAMULNO en GEGETA kregen zij van het dorps hoofd een varken ten geschenke.

Inmiddels waren na de actie aan de zuidkust rechercheurs op het spoor van de infiltranten gezet.

Uit binnengekomen informaties bleek, dat de groep, die aanvankelijk in de richting van de Mapiavallei trok, naar het noorden afboog.

Begin februari meldde de Cama-Zending Cook uit Magoda, dat 3 van zijn leerlingen, die naar het dorp GEGETA waren geweest, daar op 25 januari een 19 man sterke groep ontmoet hadden. Zij waren zwaar bewapend en dreven met de dorpsbevolking ruilhandel. In ruil voor voedsel werden kledingstukken gegeven.

Politie-eenheden van de Wisselmeren-detachementen werden voor de achtervolging ingezet. Voorts kregen politiegroepen, gestationneerd te WANGGAR en NABIRE, opdracht naar het zuiden te trekken, teneinde de infiltranten de pas af te snijden, terwijl tevens mariniers en politie naar het gebied oostelijk van het Jamoermeer werden gedingeerd om een eventueel uitwijken in die richting onmogelijk te maken.

Het zeer zware terrein belemmerde de beweeglijkheid van de patrouilles, terwijl de aanvoer van vivres in dit gebied, waar geen dragers te krijgen zijn, grote moeilijkheden gaf.

De rechercheurs hadden de groep inmiddels opgespoord en zorgden ervoor het contact niet te verliezen.

Het gelukte een Kapauko-rechercheur met hulp van de plaatselijke bevolking een stengun met munitie en een Lee Enfield geweer, alsmede de loop van een bren uit het door de infiltranten aan de Menoo-rivier betrokken bivak te bemachtigen.

Na het verlaten van dit bivak trok de groep in globaal noordelijke richting langs de Menoo-rivier. Op 20 februari kwam het in de onmiddellijke nabijheid van het dorp W AISAI tot vuurcontact met een rechercheur.

De groep vluchtte in paniek en splitste zich als volgt:

- a. de hoofdgroep, bestaande uit de commandant ANTARIBABA en 12 man trok in noordelijke richting naar de Soero-rivier. Een van hen, de soldaat H. JABUMONO werd tijdens de verdere tocht ziek en door de anderen achtergelaten.
- b. een drietal anderen nl:
J. APANOP, soldaat
M. IMBURI, korporaal
A. RAHANTIJN, kok
trok in noord-westelijke richting.
- c. twee man, nl.:
J. RAMANDEY, sergeant
W. GUBSOY, sergeant-majoor
vluchtten oorspronkelijk in oostelijke richting en daarna in noordelijke richting langs de Wanggar-rivier. Laatstgenoemde moest onderweg wegens een bij het oversteken van de Soero-rivier bekomen blessure door zijn metgezel worden achtergelaten.
- d. tenslotte ging
J. AMAMEHY, sergeant-majoor
er alleen vandoor en trok in een wijde boog ten westen van de Wanggar-rivier naar het noorden

De hoofdgroep onder haar commandant ANTARIBABA stak op 2 maart de Soero-rivier over. Hierbij verdronk soldaat TAN TJOENG HOK. Op de verdere tocht langs de Wanggar-rivier liet nog een lid van de groep het leven. Na een malaria-aanval overleed namelijk soldaat A.KALIOBAS.

De achtervolgende politiepatrouille slaagde er niet in de hoofdgroep van ANTARIBABA de pas af te snijden. Toen op 3 maart de plaats werd bereikt waar de infiltranten de Soero-rivier waren overgestoken, was deze rivier tengevolge van hevige bandjirs niet meer te passeren. Wel werd de groep sub b. bestaande uit J.APANOP, K.IMBURI en A.RAHAN-TIEN, benevens de door de hoofdgroep achtergelaten zieke H.JABUMONO gearresteerd, waarbij een Lee Enfield geweer in beslag werd genomen. Tijdens de overbrenging van de 4 arrestanten overleed de korporaal M.IMBURI, vermoedelijk aan bloedvergiftiging.

De sub c. genoemde J.RAMANDEY, sergeant, viel op 13 maart in handen van een patrouille, terwijl de sub d. genoemde sergeant J.AMAMEHY op 6 maart bij Nabire werd gearresteerd.

Voortdurend opgejaagd en slechts levende van Gnemovruchten vervolgde de tot 10 man uitgedunde hoofdgroep in uitgeputte toestand haar vlucht noordwaarts. Op 22 maart had wederom een kort treffen met een vanuit Wanggai in zuidelijke richting uitgezonden politiepatrouille plaats. De sergeant-majoor S.RAMANDEY ging er hierna alleen vandoor.

De voortgezette achtervolging leidde tenslotte op 24 maart tot de arrestatie van ANTARIBABA en het restant van zijn groep, bestaande uit 8 man t.w.

W.DAWEN	sergeant-majoor
J.BURUMI	sergeant
M.TALAHATU	soldaat
M.MADELIS	"
A.SUAT	"
M.SERLATA	"
N.SAIMUA	"
U.EDERLEN	"

Deze arrestatie had plaats aan de oostzijde van de benedenloop van de Wanggar-rivier.

Een politiepatrouille, die de groep op het spoor was, vond ANTARIBABA, die om zich te verbergen, in een boom was geklommen. Na sommering kwam hij naar beneden en gaf zich over.

Gevolg gevende aan de opdracht van de patrouillecommandant riep hij vervolgens zijn manschappen, die zich in de omgeving schuilhielden één voor één tevoorschijn. Door deze tactische manoeuvre had de arrestatie van de groep een vlot verloop.

De in beslag genomen wapening bestond uit 2 stenguns, 4 Lee Enfieldgeweren en 1 pistool

Eveneens werd op 24 maart gearresteerd de sergeant-majoor RAMANDEY, die zich, zoals bovenvermeld na het vuurcontact op 22 maart, van de hoofdgroep had afgescheiden.

Een uitgezonden politiepatrouille, die de met betrekking tot het overlijden van KALIOBAS en het gewond achterlaten van GUBSOY afgelegde verklaringen moest verifiëren, vond inderdaad het graf van KALIOBAS, alsmede het bivak, waar GUBSOY was achtergelaten. In verband met het feit, dat dit bivak sindsdien reeds enige malen door bandjirs was overstroomd en gezien de aanwezigheid van krokodillensporen ter plaatse, kan met redelijke zekerheid worden aangenomen, dat GUBSOY aldaar de dood heeft gevonden.

Na overbrenging van de gearresteerden naar Hollandia bevinden zich thans in de centrale gevangenis te Hollandia-Binnen als immigratoir-aangehouden, in afwachting van het resultaat van het door de justitiële autoriteiten ingestelde onderzoek, de navolgende leden van de "P.G.100":

Infiltratiegroep

✓ W.ANTARIBABA
✓ J.J.AMAMEHI
✓ W.DAWEN
✓ S.RAMANDEY
✓ J.BURUMI
✓ H.S.PERTASYS
✓ J.RAMANDEY
✓ J.APANOP
✓ U.EDERLEN
✓ H.JABUMONO
✓ A.M.MADELIS
✓ M.SERLATA
✓ A.SUAT
✓ N.SAIMUA
✓ M.TALAHATU
✓ A.RAHANTIJN

Bevoorradingsgroep

W.KADIWARU
H.JENSEY
M.RAMANDEY
A.A.APALAM
N.EDERLEN
F.LAYABA
K.KANDAI

en de 5 Indonesische bemanningsleden van de "Sin Kuang":

H.RANEL
M.UNAWEKLA
A.MALIETTI
M.UNAWEKLA
A.LEFTA

Hollandia, mei 1961.

Bijlagen, behorende bij het rapport van de Centrale Veiligheidsdienst inzake de Boeroe-infiltratie.

Bijlage no. :

1. Personalialia van de leden van de "P.G.100".
2. Idem, voorzover van Papoea-origine.
3. Weergave van de verklaringen van de luitenant ANTARIBABA.
4. Verhoorrapport van ANTARIBABA.
5. Verhoorrapport van de soldaat TALAHATU.
6. Verhoorrapport van de sergeant PERTASYS.
7. Verhoorrapport van de sergeant-majoor KADIWARU.